

Deixa que els mots conservin el misteri del seu origen, per impur que sigui; però salva'ls si pots de la feixuga servitud que els sotmet a gratuïtes verborisats, a incerts malabarismes.

L'essencial es diu amb senzillesa.

El poema, que sigui l'aire en què cada mot, exaltant-se, recuperi la plenitud, l'esclat, la fantasia.